

R

RÖPORTAJ

Özgeçmiş

1932 yılında Bayburt'ta dünyaya geldim. İlkokulu ve ortaokulu doğduğum kentte tamamladıktan sonra lise eğitimimi oldukça gezgin bir şekilde yaptım. Erzurum'da başladım, Trabzon'da devam ettim, 2 ay Galatasaray lisesinde sınav dönemi geçirip sonunda diplomamı yine Erzurum Lisesinden aldım. İstanbul Üniversitesi orman Fakültesinde başladığım yüksek okul eğitimimi ise nihai olarak geçiş yaptığım İstanbul Üniversitesi Eczacılık Fakültesinde 1965 yılında tamamladım. Aynı yıl Bayburt'a dönerek eczanemi açtım (BAYBURT ECZANESİ). Uzunca bir dönem 13.

Bölge Erzurum Eczacı Odası Temsilciliği ile çeşitli organlarda görev yaptım... Trabzon' da bulunduğum lise yıllarında ise futbol oynadım, Öztürk Serengil oynadığım takımda kalecimizdi.

Meslekte 41. yılınızı yaşıyorsunuz 41 kere maşallah diyoruz öncelikle. Çok sıkıntılı zamanlar geçirdiğiniz gibi iyi zamanlarınızda olmuştur. İlk yılları anlatabilir misinin?

Bayburt o zaman ilçe idi biliyorsunuz ve 2. eczaneyi açtım ben kentimize. İlaç sektörünün çok kısıtlı koşullarda yaşamasına paralel olarak bizim de coğrafi konumumuz nedeniyle ülkenin genelindeki meslektaşlarımıza göre çok daha büyük zorluklarla mücadele ederdik, hep söylendiği üzere ilaca ulaşabilmek ve bunu hastaya sunmak çok meşakkatliydi. Bu açığı havan eczacılığı yaparak bir yerde mesleki tatminimizi üst düzeye çıkartıp kapatırdık. İlk yıllarda özellikle nöbet konusunda eczane azlığı nedeniyle yoğun çalışma tempomuz olurdu.

Şimdilerde durum değişti elbette; bir hasta olarak eczaneye girdiğimizi düşünürsek neler beklersiniz eczacıdan ve personelden.

Ecz. Zeki KUTUR

Öncelikle eczanelerin sağlık alanında ilk başvuru mercii olduğunu düşünüyorum. O nedenle eczaneye giren vatandaşın zaten rahatsızlığından dolayı psikolojisi yıpranmış olabileceğinden onu mümkün olduğunca güler yüzlü karşılamının gerektiğini, yakın ilişki kurarak sorunuyla ilgilenmesini, yol gösterilmesini gerekiyorsa alternatifler sunulması ve hiçbir şekilde tartışmaya girilmemesi gerektiğini düşünüyorum. Önceki yıllarda insanlar pansumanlarını enjeksiyonlarını gördükleri yakın ilgi nedeniyle eczane dışında yaptırmaslardı...

İyi-kötüyü, rahatsız-sıkıntıyı yaşamış bir eczacı büyüğümüz olarak mesleğimizin geleceğini nasıl görüyorsunuz?

Belki söyleyeceklerin karamsar bir bakış açısı olarak ama objektif olmak zorundayım ve ümitsiz görüyorum geleceği. Önümüzdeki süreçte önceki yıllarda yaşanan krize benzer bir sıkıntıyı tüm eczacıların yaşayabileceğini ve küçük bir zümrenin yara almadan çıkabileceğini ne yazık ki öngörüyorum. Bunu örnekle desteklemek gerekir elbette. Bakın Hastaneler neredeyse ihale sistemi ile ilaç alıyor ve büyük kırımlar % 40 lara varan oranlarda yapılıyor. Ancak herkesin ilk aklına; bu kazanç hastaneye yani devlete değil doktorlara döner sermaye olarak paylaşılıyor. Böylelikle ilacın rasyonel kullanımı göz ardı ediliyor ve tüketim pompalanıyor...

Uzun yıllardır mesleğimizin idamesini sağlayan yasaların artık çok yetersiz kalması bizleri zor durumda bıraktığı gibi meslek yöneticilerinin de elini kolunu bağlıyor, bu yasanın da en kısa zamanda yenilenmesi sanırım sorunlara çözüm yaratabilecek, elbette meslek kuruluşlarının görüşleri değerlendirilerek yapılırsa... sorunlarımızdan bir tanesinin ve çok önemlisinin de provizyon sistemleri ile buna bağlı olarak kriz yaratan geri ödemler olduğunu söyleyebilirim... Eskiden eczanelerimizde hastaya ilaçların

yan etkilerini, etkileşimlerini, kullanımları anlatırken şimdilerde teknolojik yetersizlikler ile reçete üretilen kurumların eksikleri ile uğraşmak zorunda kalıyoruz.

Mesleğimiz ile ilgili olarak yaşanan bu sıkıntıların dışında bir tehlike var mı size göre

Olmaz mı? Asıl büyük tehlike bana göre ve mesleğini severek yapan tüm eczacıları göre muvazaa !!! Tamamen sağlık kuruluşu olarak hizmet yapan ve bunun için eğitim gören meslektaşlarımızın hakkını ticari amaçlarını öne çıkararak mesleği parayla bitişiren tüccarlar en büyük tehlike önümüzde. Aslında şu anda gündemde olan yasa ile bunun önüne geçebilme şansıda yanı başımızda duruyor. Meslek yöneticilerimizin devlet sağduyasına bunu nakış gibi işlemesi gerektiğini düşünüyorum. Şöyle bir örnek verilebilir. Küçük bir yer düşünün burada eczane sayıları azdır ve potansiyeller birbirine yakındır, ama eğer bir eczane diğerine göre çok büyük kapasiteye ulaşmış sa buna devletin yetkili organları göz kulak olmalıdır. Dürtüst eczacıyı koruma adına muvazaa kesinlikle önlenmesi gereken bir kâbus gibi orta yerde durmaktadır...

Geçmişten bir anımızı bizle paylaşmışınız?

Öğrencilik yıllarımızdı, okuldaki tüm faaliyetlere katılan ve öğrencilere liderlik yapan biriydim. Bu da hocalar tarafından pek benimsenmiyordu. Derslerim de kötüydü, babam bir an önce okulu bitirip dönmemi istiyordu... Halit Bayramoğlu adlı bir eczacı ağabeyimi okula gönderip durumumu sordurmuş. Halit ağabey beni alıp Kumkapı' ya yemeğe götürüp sordu derslerin nasıl? Diye... bir dersim var dedim. Oda ben durumunu öğrendim Kasım hoca' dan çok dersin varmış dedi ve öğütler verdi. Ertesi gün Kasım Hocanın laboratuvarından sınava

Röportaj
Ecz. Erdinç KENAN

girdim, 250 cc emülsiyon çıktı bende gayet güzel yaptım ama yanlışlıkla 100 cc lik şişe almışım, kalanını döküp hocaya götürdüm. Hoca (Kasım Cemal GÜVEN) şöyle bir kontrol ettikten sonra; - Senin kerametinin nedir ki 250 cc lik emülsiyonu 100 cc lik şişeye sığdırabildin. Dedi ve tabi sınavdan yine kaldım...

Bize zaman ayırarak deneyimleriniz paylaştığınız için Pharma Şark olarak teşekkür ediyoruz.

Bende tüm meslektaşlarıma sevgi ve saygılarımı sunuyorum, mesleğimize sahip çıkma adına birlik ve beraberlik içinde zorluklarla mücadele etmenin gerekliliğini yineliyorum. Mesleğin geleceğinin aydınlık olması için eski - yeni eczacıların, yönetici eczacıların, eczacı milletvekillerinin dayanışmalarını artırarak sürdürmelerinin yararlı olacağını düşünüyorum.